

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 161293

гр. София, 21.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 157 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА ИВ. ТОДОРОВА

като разглежда докладваното от ЗОРНИЦА ИВ. ТОДОРОВА Частно гражданско дело № 20231110166191 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 410 ГПК.

Образувано е по Заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК с вх. № 345518/01.12.2023 г., подадено от „Ай Тръст“ ЕООД срещу Е. Н. У..

Съдът, като обсъди доводите на заявителя, данните по делото и въз основа императивните разпоредби на закона, намира за установено следното:

В производството по чл. 411, ал. 2, т. 2 и т. 3 ГПК съдът издава заповед за изпълнение, освен ако искането е в противоречие със закона или с добрите нрави, или се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител или е налице обоснована вероятност за това. В случая към заявлението кредиторът е представил заверен препис от договора за кредит, от който произтича неговото вземане, приложенията към него и общи условия, съобразно изискването на чл. 410, ал. 3 от ГПК. Това дава възможност на съда да извърши преценка относно наличието или не на неравноправни клаузи, от които произтича вземането, или част от вземането на заявителя, както и дали искането противоречи на закона и добрите нрави. В конкретния случай, настоящата инстанция намира, че е налице обоснована вероятност някои от вземанията на заявителя да се основават на неравноправни клаузи, както и, че част от тях противоречат на закона и добрите нрави.

Такова вземане, според настоящия състав е вземането в размер 37,65 лв. възнаграждение по Договор за предоставяне на поръчителство от 30.08.2022 г., сключен с „Ай Тръст“ ЕООД. По дело е представен и Договор за потребителски кредит № 2631139/30.08.2022 г., сключен между длъжника и „Кредисимо“ ЕАД, по силата на която на първия е предоставен договор за заем в размер на 1574,39 лв., с годишен лихвен процент 28,86 %, ГПР – 33 % и общ размер на дължимата сума – 1772,68 лв. В

чл. 4 от договора е уговореното задължение за кредитополучателя в срок до 10 дни от подаване на заявлението да предостави на кредитора банкова гаранция, съгласно общите условия или да сключи договор за предоставяне на поръчителство с одобрено от „Кредисимо“ ЕАД юридическо лице в срок до 48 часа от подаване на заявлението. Срокът за одобрение на заявлението в хипотезата на предоставено поръчителство е 24 часа от предоставяне на обезпечението. В ал. 2 на същата разпоредба е предвидено, че при непредоставяне на обезпечение договора не поражда действие. Представен е и Договор за предоставяне на поръчителство от 30.08.2022 г., сключен между „Ай Тръст“ ЕООД и длъжника, по силата на който поръчителят се е съгласил да сключи договор за поръчителство с кредитодателя „Кредисимо“ ЕАД за обезпечаване на вземанията по сключения договор за кредит, а длъжникът се е задължил да заплати възнаграждение на поръчителя в размер на 947,57 лв.

От извършена служебно справка в Агенция по вписвания – Търговски регистър, на основание чл. 23, ал. 6 ЗТРРЮЛН се установява, че едноличен собственик на поръчителя „Ай Тръст“ ЕООД, е кредитодателят „Кредисимо“ ЕАД, следователно се касае за хипотеза на свързани лица по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ТЗ.

При граматически, систематични и телеологическия анализ на чл. 114 и чл. 169 от ДФЕС и Хартата на основните права – чл. 38 следва извод, че ПЕС изисква висока степен на защита на потребителите в Съюза. Законодателството на Съюза в областта на защитата на потребителите освен това допринася за правилното функциониране на вътрешния пазар. То има за цел да гарантира, че отношенията между стопанските субекти и потребителите са справедливи и прозрачни, което като крайна цел подпомага общото благосъстояние на европейските потребители и икономиката на Съюза. Посочените изисквания от правото на ЕС предпоставя, че националният съд има задължение при тълкуване на съответната норма на националното право да я тълкува и прилага в духа и смисъла на съответното общностно право – вж. Решение от 10.04.1984 по делото *Von Colson*, C-14/83. Съгласно трайната практика на СЕС – вж. т. 20 от Решение от 12.07.1990 г., *Foster*, C-188/89; т. 23 от Решение от 14.09.2000 г., *Collino и Chiappero*, C-343/98; т. 40 от Решение от 19.04.2007 г., *Farell*, C-356/05; т. 39 от Решение от 24.01.2012 г., *Dominguez*, C-282/10, националният съд има задължение да тълкува националното законодателство в духа на общностния правен ред. Следователно за да бъдат осигурени ефективни средства за защита на потребителите и изпълнение на завишения стандарт за това е необходимо, когато се изследва въпроса за няколко договора, които са сключени със свързани лица и между свързани лица, съда да изследва релациите и връзките в отделните договори, но не като отделни правоотношения, които са независими едно от друго, а като една обща икономическа дейност, която при кредитирането има лукративна цел – печалба, в който случай различните правни средства и ползвани договори обслужват икономическата дейност. Тоест, дори при множество правоотношения, когато те са със свързани лица или между

такива, трябва на отделните правоотношения да се гледа, като на едно правно и икономическо цяло, за да се постигне ефективната защита на потребителя, при проверката от страна на съда за спазване на императивните правила на закона и добрите нрави, в това число и проверката за наличието на неравноправни клаузи.

В случая предмет на настоящото заповедно производство са вземания, които произтичат от договор за потребителски кредит, за които се твърди, че са заплатени от поръчителя, който се явява заявител в настоящото производство, поради което последният упражнява правата по чл. 143 ЗЗД срещу длъжника по договора за потребителски кредит.

Процесният договор за потребителски кредит е сключен при действието на Закона за потребителския кредит (Обн. ДВ., бр. 18 от 05.03.2010 г., в сила от 12.05.2010 г.), като правната му уредбата е в чл. 9 ЗПК.

Въз основа на изложените от заявителя фактически обстоятелства и ангажираните доказателства, настоящият съдебен състав приема, че уговореното възнаграждение за предоставеното поръчителство, трябва да се разгледа, като разход по договора за кредит (включително с оглед изложеното, че е налице хипотеза на свързани лица), който разход следва да бъде включен при изчисляването на годишния процент на разходите, който е индикатор за общото оскъпяване на договора за кредит – арг. чл. 19, ал. 1 и ал. 2 ЗПК. Този извод следва от дефинитивната разпоредба на § 1, т. 1 ДР ЗПК, според която „Общ разход по кредита за потребителя“ са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. Общият разход по кредита за потребителя не включва нотариалните такси.

В разглеждания случай, при цялостният анализ на договора за кредит, съдът намира, че неговото сключване и получаването на сумата по кредита е било обвързано от предоставяне на обезпечение по договора от страна на кредитополучателя. Изводът в тази насока се подкрепя не само от факта, че поръчителят и кредиторът са свързани лица по смисъла на § 1, т. 5 ДР ТЗ, така и от датата на сключване на договорите – 30.08.2022 г., т.е. преди изтичане на срока по договора за потребителски кредит, който е предвиден в чл. 4.

Предвид изложеното следва да се отхвърли претенцията за възнаграждение по договор за поръчителство, както и за обезщетение за забава върху това възнаграждение.

Заявителят може да обжалва настоящото разпореждане или да предяви иск за вземането си, въпреки че съдът е отказал да издаде заповед за изпълнение.

Така мотивиран, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ Заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК с вх. № 345518/01.12.2023 г., подадено от „Ай Тръст” ЕООД срещу Е. Н. У., **в частта** за сумата **67,65 лв.** – възнаграждение по договор за предоставяне на поръчителство от 30.08.2022 г., сключен с „Ай Тръст“ ЕООД и за сумата **3,77 лв.**, представляваща обезщетение за забава за периода от 10.02.2023 г. до 21.11.2023 г. по Договора поръчителство.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок от получаване на препис от заявителя.

ПРЕПИС от разпореждането да се връчи на заявителя.

Съдия при Софийски районен съд: _____